

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрі:

на цілий рік 12 р. ав.
на пів року 6 р. ав.
на чверть року 3 р. ав.
на місяць 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік 10 рублів
 або 30 франків
на пів року 5 рублів
 або 15 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудни.
Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Літодог ч. 9.) Експедиция місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попередне застереження. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

За ціну нейтральности.

Не мала баба клопоту — купила собі поросля. Сю пословицю можна примінити до Англії з її хлопотами в Трансвалю. Забавив міністер англійських колоній Чемберлен слави і викликав війну з Боерами. Нині мабуть наспіла хвиля для прочих держав Европи, щоби за ціну нейтральности в трансвальській справі посягнути рукою всюди, де дасть ся.

Англія розпоряджає вправді так могутчою воєнною флотою, що змогла би вдержати коаліцію флотів всіх держав європейських. На тім поли Англія певна себе. Не так однак що до сухопутної воєнної сили. Англія посідає ледви 161 баталіонів сухопутних війск. З сих вишле она мабуть до Трансвалю і Орану 50—60 баталіонів, 50 мусить держати в Індиях, а прочих 60 дома і в других колоніях. Сею слабосильностию єї покористають ся мабуть континентальні держави Европи в теперішній хвилі.

Познаки такої евентуальности множать ся. В тім самім дні, коли цар Микола зїхав ся в Почдамі з цїсарем Вільгельмом, оповістив Сельсбурі Европі, що Англія відступає Німеччині Самоанські острови, ті самі острови, о котрі перед роком повстав заваятий спір межі Англією, Німеччиною і Америкою. 20-го падолиста поїде Вільгельм до Віндсору в гостину до своєї баби, королевої Вікторії. З Вільгельмом поїде і Білов. А хоч англійска праса до сеї гостини не хоче навязувати ніяких політичних наслідків, то сліпий добачить, що в Віндсорі королева Вікторія піднесе свому внукови в дарі ще один гостинець, іменно дарує єму Китову пристань (Wallfischbai) на західнім побережю полудневої Африки за те, що цїсар Вільгельм призволить, щоби Англія обсадила на всхіднім побережю

полудневої Африки пристань Делягоа, належащу до Португалії, та щоби звідси ударила (від всходу) на Трансваль. Приняте Вільгельма на англійській землі буде величаве і коштовне. В Портсмавті повитає его англійска ескадра. На з'устріч виїде Вільгельмови князь уельський і воєвода йоркський. Они проведуть цїсаря до Віндсору, де на пять днів уложена програма прийнята. Відтак ще відвідає Вільгельм князя уельського, погуляє на ловах і т. д. Кошти прийнята заплачать відтак Трансвальці своїм золотом. Ще недавно вся праса англійска кидала громи на Вільгельма і Німеччину. Нині не має она слів до звеличання цїсаря німецького і кличе весь англійський нарід до оскентативного повитання високого гостя, «одинокого щирого друга» Англії, навіщеної трансвальским нещастем.

Але і в Почдамі не обійшло ся без торгів на кошт Англії. Заким цар Микола зїхав ся з Вільгельмом, то чейже не даром обїхав Муравев кавальчик Европи і гостив не тільки через 10 днів в Парижі у Делькаса, але був перед тим і на дворі іспанським. Пощо? Для здоровля? Для здоровля — Росії і Франції, що при трансвальским огни намірили також і собі упечи печеню. В часі побуту Муравєва за границями Росії рознеслась чейже вість, що Іспанія відступила Росії на лобережю Африки супроти Гібральтару пристань Цевту. На днях знов подано з Петербурга офіційально ще не потверджену вість, будто Росія вступила до Афганістану і заняла Герат, ключ до Індий гангесових. Відтак рівночасно заговорила праса про можливість поділу Китаю між Росію, Німеччину, Францію і Англію. А нині наспіла вість з Царгороду, що султан дуже занепокоїв ся тим, що на водах сирийських зібралась ескадра французска з наміром заняти Сирию і задержати єї так довго,

як довго Англія буде держатись в посіданню африканського Судану.

Вісти ті вправді не провірені доси, але они літають понад Европою і кажуть догадуватись, що за нейтральність в справі трансвальській Росія і Франція думають і собі дещо придбати.

Конектури ті подаємо з обовязку денникарського. Будучність покаже, о скілько они вірні, с. є. о скілько континентальна Европа зуміла використати хлопоти Англії в полудневій Африці?

Лист з Відня.

(Контрольна комісія державного довгу а міністерство гр. Клярї).

(X) Відома ухвала контрольної комісії державного довгу в справі видачі міністерству скарбу 118 мільонів корон золота стала нині перворядною подією в цілій Австро-Угорщині, а то по тій причині, що міністерство гр. Клярї опинило ся в вельми скрутнім положеню з причин пояснених вже в моім попереднім листі (ч. 246) як і у вступній статі в тім-же числі. Однак мимо всяких напастий півурядових австрійських часописий, як і мадярського денникарства на контрольну комісію і підсовуваня тій комісії зловних намірів, треба признати, що она поступила зовсім поправно, а повторне рішене (запавше вівторок вечер) випало так само відмовно. Поміляєте ся, коли у вступній статі висловлюєте думку, будто би комісія не мала рації і повинна була себе признати неконсеквентною і злишною в виду того, що парламент зібраний і може сю справу взяти кожної хвилі під розвагу. Контрольна комісія, котра має один з трох ключів до скарбу, де зложено потрібне для міністерства скарбу золото, вибрана радою державною для контролі скарбового господарства і є обовязана висказати свою думку про те, чи позволить відчинити скрині і видати з них золото чи ні і она за се одвічальна. Тим то і не могла она узнати себе

4

ГЕРГАРТ ГАУПТМАН.

Візник Геншель.

(Далі).

ГРУНЕРТ.

Знають про се всі

ГЕНШЛЕВА.

Сього бракувало би іще!

ГЕНШЕЛЬ

в деревянних ходаках встав до Ганни.

Ну, звивай ся, звивай ся! Давай що їсти! ми мусимо ще нині піти до кузні.

ГРУНЕРТ

встав, положив реценту, сховав записник та олівець, хоче працювати ся.

Треба із сим до аптики! Я загляну сюди завтра досвіта.

ГЕНШЕЛЬ

сїдає біля стола.

ГАУФЕ

входить поволі; в деревянних ходаках, в шкуряних штанах, із засьвіченою ліхтарнею.

ГАУФЕ

Алеж то погана заметільниця.

ГЕНШЕЛЬ.

Як там в стайні, що?

ГАУФЕ.

Біда!

Гасить ліхтарню та вішає її біля Геншлевої.

ГРУНЕРТ.

Добраніч вам! А тепер треба ждати терпеливо. Ми доктори, також лише люди!

ГЕНШЕЛЬ.

Розумієть ся! Знаємо і ми про се, знаємо. Добраніч, не виверніть ся там де!

Грунерт виходить.

А тепер, скажи-ж міні мамо, як там з тобою?

ГЕНШЛЕВА,

Я мусїла знова злостити ся.

ГЕНШЕЛЬ.

Щож злостить тебе?

ГАУФЕ

сїдає за столом.

ГЕНШЛЕВА.

Те, що не можу давати ладу в хаті!

ГАННА

кладає на стіл миску з галушками, миску з капустою, виймає із шуфляди вилку та кладе їх на стіл.

ГЕНШЕЛЬ.

На се є тут дївка!

ГЕНШЛЕВА.

Ет! Дївка і гадки не має!

ГЕНШЕЛЬ.

Маємо що їсти, всьо їде як слїд. Як би ти не вставала була за скоро, то сьгодні могла би ти вже гуляти.

ГЕНШЛЕВА.

О, бодай тебе! гуляти! Також говориш!

ГАННА

поставила на столі три тарїлки, на кожній кусник вєпровини; присуває собі також стелець та сїдає при столі.

ГАУФЕ.

Небавом і вївса також нестане.

ГЕНШЕЛЬ.

Я-ж купив у сих днях трийцять мішків. В суботу привезуть вїз сїна. Паша дорожїє кожної днини.

ГАУФЕ.

Як товарина має робити, хоче також попоїсти.

ГЕНШЕЛЬ.

Але ті думають, що живе повітрем; Хочє міні знов урвати із заплати за перевіз.

некомпетентною і злишною, а мусіла поставити ухвалу. Ухвала вишала негативною, позаяк є тепер зібраний парламент, а в такій хвилі лише законодавною дорогою може бути міністерству призволено видача бажаного золота. Справа та однак не може бути полагоджена відривочно, а в звязи з цілим комплексом предложень угодових і задля того председатель екезекутивного комітету правци Яворський поставив на основі ухвали тогож в палаті вівторок внесене, щоби вибрано угодову комісію і предложено до парламентарного трактованя всі угодви начерки. Внесене прийато і в четвер буде вибрана угодова комісія. Нехай же тепер виявить ся фарисейство »N. fr. Presse« і тим подібних органів, та тих послів з лівиці, котрі тепер ніби то так жалкують, що правци утрудняє переведене угоди і уладжене внутрішних відносин в Австрії і з Угорщиною. Коли півтретя року дорогого часу прогайнували на обструкції, нехай тепер, наговорившись вже доволі в угодовій комісії, стануть до діла і довершать єго та покажуть не словами а ділом, що їм залежить на удержаню Австрії і союзу з Угорщиною. Але в тім як-раз трудність положеня, що лівиця заангажувала ся вже задалеко проти угодових предложень і відворот для неї тому прикрий, а до того час до переведеня всего дуже короткий (1½ місяця). Нехай же і міністерство гр. Кларі, котре так рішучо зганило господарство попередних міністерств, на основі §. 14. покаже, чи оно схоче і вєспіє правити конституційно, як заповіло. В тім ціла трудність і для гр. Клярєго і для того можна зрозуміти плачі N. fr. Presse, що правци не дає жити і дихати лютому для неї правительству.

З археологічного з'їзду в Києві.

(Далі.)

V. Відділ. Церковні старинности.

Проф. свящ. Титовъ. »О заграничнихъ монастиряхъ Киевской митрополіи«. — Під заграничними монастирами XVII—XVIII в. розумілись монастири в польсько-литовській державі, що безпосередно підлягали київському митрополитові. Історию їх референт склав на підставі документів архіву київської консисторії та московського головного архіву міністерства заграничних діл. Заграничні монастири утворили ся з ставропігій патріарших та митрополічих по прилученю Київ до Росії в 1686—87 р. Коли усунено було підлеглість київського митрополита константинопольському патріархові, митрополит київський наслідував од патріарха права над його ставропігіями в польсько-литовській державі. Кількість ставропігій київського митрополита значно побільшала

ГАУФЕ.

Він згадував і міні щось такого.

ГЕНШЛЕВА.

Інспектор?

ГЕНШЕЛЬ.

Ну, а хто-ж би! Але тепер хиба не удасть ся йому.

ГЕНШЛЕВА.

Дивіть-но ся! А то вже сьвіт кінчить ся! Що-ж ми маємо роботи у сих тяжких часах?

ГАННА.

Надзиратель доріг був тут. Казав, аби ви післали завтра коні до великого вальця. Вони є тепер в Гінтергарту.

ЗІБЕНГАР

вказуєт ся на сходах за шкляними дверми (пішло йому на сорокові роки); є дуже старанно одагнений. Чорний сукований сурдут, біла камізелка, ясні англійські штани; мода з кінця шістьдесятих років. Сиве волосє уложено гарно у вінець на голові та вус буйний темно-блонд. Зібенгар носить золоті окуляри, як хоче, остро придивити ся, закладає крім них золотий кукер. Є се інтелігентний тип.

ЗІБЕНГАР

входить відчиненими дверми; в правій руці тримає блишаний ліхтар з незасьвіченою сьвічкою та вязку ключів, лівою прислонює очі.

Є вже Геншель дома?

(Далі буде.)

при Петрі Могилі. В 1760 р. київ. митрополит Арсеній Могилійський оддав заграничні монастири в Білоруси єпископові білоруському Георгію Кониському. Виленські та случькі монастирі підлягали київській митрополії до утвореня в Минську та Литві самостійних катедр.

Свящ. Е. Сьцинській. »Древнѣйшія церкви Подоліи«. Зазначивши малу численність давних церков на Подолію через часті війни, та напади Татар, референт описав печерні церкви в с. Лядові могилевськ. пов., в с. Бакоті ушницьк. пов., в с. Сутківцях летичівськ. пов. XV—XVI в., в м. Межибожі 1669. Останні дві церкви прилаштовані так, щоби можна було в них знайти захист од ворогів.

М. Истоминый. »Главнѣйшія черты въ иконографіи на Волини отъ XVI до XVIII вѣковъ«. — Референт зробив спробу знайти в иконописі волинських церков з одного боку традиції византийські, а з другого — вплив західної штуки.

О. Фотинский. »Побратимство и чинъ братотворенія«. — Загальний для всіх народів старинности звичай побратимства в VI—VII вв. санкціонуєт ся церквою, котра складає окрему церковну відправу задля него. В Росії він широко розповсюдив ся і заховував ся навіть і тоді, коли церковний уряд заборонив його. До теперішних часів побратимство і чин братотвореня задержав ся по деяких південно-славянських землях. Побратимство вважало ся за духову рідню і, здаєт ся, було в звязку з відносинами скарбними. Полудневоруські церковні братства виникали на ґрунті інших вимогів життя, а через се потребували иншого церковного чину.

Проф. прот. Н. Корольковъ. »Изображенія эллиническихъ мудрецовъ и сивиллъ въ русскихъ православныхъ храмахъ«. — В церквах Москви, Новгорода, Пскова, Владимира та інших існують образи грецьких філософів та сивил. На пергаментях, котрі вони держать в своїх руках трапляють ся виреченя, що містять в собі високі сентенції християнської моралі. Для розв'язаня цікавого питання, яким робом виникло таке явище в сфері церковної штуки, бракує матеріалу. Отже приходять ся обмежуватись гіпотезами.

(Далі буде.)

З політичного поля.

Італійський парламент вітворено позавчера престольною річю, виголошеною королем Гумбертом. Річ висказує надію, що теперішня діяльність парламенту зрівноважить перерву, викликану хвилевими перешкодами і заповідає ріжні проекти законів, поміж иншими в справі знесеня примусового місця побуту для осіб політично підозрілих, а також зміну деяких податкових законів, обчислену головню на полекші для незаможних верств людности. Італія, читаємо в престольній річі, з довірем глядить в будучність; відносини держави до всіх заграничних держав є знамениті; краєви не грозить з ніякої сторони небезпечність; правительство прийало запросини на мирову конференцію в Гаазі, бо уважало своїм обовязком приложити рук до сего красного діла, щоби війни стали рідшими, а наслідки їх менше страшними. Будучий рік замкне для католицького сьвіта важну історичну епоху і дасть нам нову спосібність до оказаня, як дуже шануємо(?) з'обовязаня наші, прийяті в хвилі, коли в ціли задокументованя єдності Італії, ми оголосили Рим головним містом держави. Вкінці зазначає престольна річ, що ціла Італія вижидає від парламенту багатой в позитивні овочі діяльности.

На вчерашнім засіданю італійського парламенту вибрано президентом палати правительственного кандидата, Кольомбо 198 голосами. Кандидат опозиції Біянкінї одержав 179 голосів.

На вчерашнім засіданю угорського союму запитав міністра справ внутрішних пос. Фр. Бузак, чи знає про се, що прогнані з Росії жиуди, прибувають товнами до Угорщини і викликають небезпечність принесеня чуми на кораблі Лльойда »Береніце«.

При будові тунелю, Сімплон в Швайцарії почав ся страйк робітників, що прибирає

чим раз то ширші розміри. Одного з італійських робітників, що шукав ту роботи, застрілено. Робітники залізниці, Сімплон закинули також роботу. Жовнірів і швайцарських жандармів обкидано обидними словами. На відбутих робітничих зборах викрикувано: »Morte!« (смерть!) і »Sangue!« (крови!). На місце вислано військо.

Управитель міністерства фінансів, др. Квязьолуцький скликав на день 29. с. м. всіх маршалків соймових до Відня, для обговореня способів в ціли санації бюджетів поодиноких коронних країв.

Новинки.

— **Послідні сих мясниць вечерниці** з танцями устроює »Академічна Громада« дня 18. н. ст. падолиста с. р. в комнатах »Бєсїди« (Ринок 10). Початок 8½ вечером. Стрій візитовий. Вступ на салю 50 кр.

— **Товариство руских ремісників »Зоря«** у Львові уряджує дня 19. н. ст. падолиста (в неділю) в своїм льокалі (ул. Краківська ч. 17) **музикальний вечер** в честь відкритя »Рускої бурси ремісничо-промислової« у Львові. — Вступ за запрошеннями. По вечері наступить комерс; початок о 7½ год. вечером. *Комітет.*

— **Залізниця Делятин-Коломия-Стефанівка** буде впроваджена в рух 18. н. ст. с. м. Лінія та має 112 км. і будуть на ній слідуєчі стації: Стефанівка, Бабин-Серафинці (перестанок), Ясеїв пільний, Городенка місто, Городенка двір, Вікно, Гвоздець, Підгайчики, Коломия, Раківчик (перестанок), Товмачик, Саджавка (перестанок), Ланчин, Делятин місто (перест.) і Делятин. Час їзди на цій лінії буде тревати 6 годин і 10 минут.

— **Слабе понятє про російські бібліотеки** має новинкар »Дѣла«, коли вірить, що за пять неділь, або хочби й за два, чи три місяці можливим є чоловікови використати бібліотеки і архіви в Київі, Москві, Петербурзі, Вільні і Варшаві в напрямі студій над українсько-руською мовою і літературою. Коли возьмемо під увагу велике число російських бібліотек і архівів, а до того кольосальне багатство в книжках і рукописах, то можемо увєвнити новинкаря »Дѣла«, що такий час вистав би навіть дуже цікавому чоловікови ледви на се, щоби оглянути названі міста і їх бібліотеки та архіви — лише зверху.

— **Смерть в часі контролі.** В Тішанові контролює п. Ганушевський з Перемишля тамошню агенцію асекураційного краківського товариства. Агенцію сю тримав тамошний аптикар, Водинський. Урядник, що вів контролю, найшов готівку в порядку. Коли приступив до контролі паперів, Водинський умер нагло.

— **Самоубийство.** В середу у вечері найдено за жовківською рогачкою трупа висільника незнаного імени. Те лише звають, що самоубийник є емеритованим офіциром. Того трупа відслано до замарстинівської трушарні.

— **Сільсько-господарські вистави і конкурси.** В осени сего року по всій Росії має бути 29 сільсько-господарських вистав і конкурсів; із них на Україну припадають: в Житомирі, садоводства, в вересні; в Ролинах (Полтав. губ.), сільсько-господарка і дрібного промислу, з 25. серпня до 15. вересня; Лебедині (Харківск. губ.), сільсько-господарка з 10 до 20 вересня; в Ніжині (Чернігівської губ.), сільсько-господарка у вересні.

— **Еміґрація з Катеринославської губ.** За минулий рік з Катеринославської губ. еміґрувало 105 родин (738 душ); окрім того видано сьвідоцтва 136 ходокам від иньших родин, які складають 1015 душ і 30 сьвідоцтв 66 ходокам від 182 родин, що складають 1417 душ. Повернулось з переселеня на батьківщину 23 родин. (»Синь Отечества« ч. 198).

— **Крадіжи.** Недавно умер у Львові лат. парох кост. св. Миколая, кс. Одельґевич. Він зівставив на добродійні ціли облігації на девять тисяч злр. Суму ту зложено при нотари до коверти, опечатано і вислано до латинської консисторії, що мала виконати завіщанє. Якійсь цікавий чоловік виняв з тої коверти одну облігацію на тисяч злр. З снадщини по кс. Одельґевичу украдено також книжочку галицької каси щадничої на суму трех тисяч злр., про котру згадує кс. Одельґевич в завіщаню, зложенім свого часу у львівського нотаря, п. Пішка. З огляду, що чиста украденої облігації і книжочки щадничої каси незвістні, вишуканє злодія є утруднене, тим більше, що слідів злочину нема.—На почті в Кракові замічено, що від якогось часу пропадають листи з Америки. Пачки американських листів в дорозі з одного бюра до другого ставали чим раз меньшими. Досліди викрили причину, для яких листи викрадено, а зарамити злодія. Причиною є факт, що селяни емігранти висилають дуже часто з Америки в листах гроші, щоби заощадити собі кошта пересилки. Підглянув се експедиент Айзіґ і викрадав листи. Яку суму присвоїв собі в сей спосіб Айзіґ, на разі не дасть ся ствердити.

— Про Брайтера пише «Słowo Polskie» так: Вчора (13-го листопада) були ми свідками, як одиниця, що має відвагу кинути ся на все і всіх, змогла оперти ся цілій повазі суду і виступити своєю повагою понад всю повагу судової влади, понад закон і понад всякий правний лад. Є се проява нової обструкції проти судового трибуналу. П. Ернест Брайтер показав повазі суду — дулю (wystrychnął całą powagę sądu na dudka). До сеї замітки Słowa Polskiego можемо додати те, що говорено перед розprawoю на сали, іменню, що п. Брайтер вже день перед розprawoю завірював своїх приятелів, що розправа не відбуде ся та що він вже має новий спосіб унеможливити її. Так і стало ся. Справедливо проте домагав ся прокуратор державний і обвинувач приватні, щоби суд перевір розправу заочно, а др. Грек замітив, що таким світом можна буде кождому обжалованому відтягнути від судової відпичальності. Недуга найде ся так, як сим разом найшла ся інфлюенца — без горячки(?) Хто лише має хронічний катар горла і случайно розширену селезінку або печінку, той буде певний, що рука справедливості його ніколи не досягне.

— **Пам'ятник для всіх.** На однім з цвинтарів в Парижі відслонено в тих днях незвичайний пам'ятник, дотола різбяр Бартолеме. Артист сей під впливом тяжкої страти в родині впаів на гадку вирізблени пам'ятника для всіх умерших. Плян цілости і кілька поодиноких фігур, виставлені в сегорічній сальоні на Марсовім полі, викликали велике вражіння, а правительство і міська рада достарчили средств на викінченє пам'ятника з каменя. Середина пам'ятника, котрого цілість творить довгий мур, становить вхід до гробового склеплення, до котрого входять жінка з мушкетом. З обох сторін зближає ся до гробу ряд постатей, що прощають жите з тревогою, з розпукою, або тихим смутком. Вираз кождої статуї викінчений по мистецтву. В підмурованню першого отвору, через який входить пара людей, знаходиться другий і тут видно супругів, що спочивають враз з дитиною сном вічним, а постать Надії підносить гробовий камінь, що їх давить. Се символ воскресення. Пам'ятник, над котрим працював артист три роки, станув в головній алеї цвинтаря і вєсть его великою окрасою.

— **Зелізна катастрофа.** Між Гондою а Роттердамом стрінули ся вчора перед полуднем два поїзди по причині густої мряки. 5 осіб забило ся на місці, а 29 є ранних — з того 15 смертельно.

— **Моментальна фотографія.** Жінка: «Диви ся отсе моя нова фотографія». Чоловік: «Дуже добра. Я навіть не думав, аби моментальна фотографія могла бути така точна». Жінка: «Відки-ж знаєш, що се моментальна фотографія?». Чоловік: «Ясна річ, та-ж маєш на ній замкнені уста».

— **Діти на війні.** Так у війську Боєрів, як і Англичан можна подібати доволі часто малих хлопців, що є трубаками, або розносять ладунки. Трансвальські школи пусті, бо хлопці з висших клас в віці 12—14 років пішли в поле враз із батьками, воювати „mit verdammende engelsche Kerls“, як они привикли від давна вже називати «чемно» Англичан. Діти з міст ідуть з авангардою, селянські діти на конях в середині війська. Такий хлопець не дивгає вправді карабіну, але є обсилений від голови до ніг набоями і в часі битви доставляє амуніції. І Англичанам не бракує на таких героях. Не маємо тут на думці тих темних, мрачних людей з льондонських закутків, що за марний шилінг рекрутують ся під військовий прапор, але справжніх, молодих героїв. Одним з найцікавіших епізодів із справоздань про боротьбу під Еляндслагтен був напад трех Боєрів на малого трубача з 5-го ірландського полку піхоти. Гожий сей хлопець положив трупом всіх трех напасників одного по другім. За сей геройський вчинок обносили его товариші по цілій таборі. Називає ся він Жон Шурльок. Вступив до полку трубачом в 14-ім році жита 24. серпня 1897 р. а в лютім 1898 р. відкомендеровано его до полудневої Африки. Его батько служив давніше в сім самім полку. По смерті батька віддано его до королівської військової школи в Дублині, де, як сам каже, пережив багато щасливих хвиль і навчив ся вірно служити королеві. Найбільшою его амбіцією було вступити до 5. полку лянсерів. Рвав ся все до заморської школи, хоч жалко ему було розлучити ся із коником «жаком», що вибігав все на его голос із стайні по бішконті. Нарешті таки виїхав. Є се справжній тиш британського жовіра, гордого, що служить королеві. Его мати, загоріла англійська патриотка, пережила вже неодну щасливу хвилину в житю.

— **Депутация фінляндских хлопів.** Як доносить «Petersburger Zeitung», до Гельсінгфорсу прибула хлопська депутация, зложена з 15 осіб, щоби заявити генерал-губернаторови, що завішенє двох фінляндских газет викликало серед людности прикре вражіння. Депутация вручила генерал-губернаторови широкий меморіал. Генерал-губернатор відповів, що завішенє обох дневників наступило по мысли обовязуючих законів, бо газети ті розширяли неправдиві(?) поголоски і

ложно(?) ос: вітлювали зарядженя властей, отже він сему не винен, лише редактори. Генерал-губернатор заявив, що любить(!) Фінляндців, бо се нарід честний, хоть, на жаль, дає віру всяким поголоскам, ширеним газетами і приймає їх безкритично.

— **Основателем секти «бѣгуновъ» (странниковъ),** що розпадає ся на множество сект дрібніших був старець Євтимій. Вспільною цїхою всіх тих сект є ненависть до істнующего порядку. Секта числить нині вже п'ятнадцять мільонів ісповідників. Старець Євтимій жив за часів царіці Кітерини і утік в р. 1764 з війська та почав блукати з місця на місце. В часі своєї вандрівки перемешкував він на старих цвинтарях в ярославській губернії. Вкінці оселив ся він в селі Матишеві, де вже поважно почав роздумувати над способом освободженя себе від вини. Вислідом тих роздумовань була нова секта «Бѣгуны», що з страшним якимсь фанатизмом відкидали все, що носило знамя державної віри і суспільного ладу. В р. 1792 умер Євтимій. Его похоронили, як оповідає «Бѣгунская лѣтопись», з великими почестями приятелі і братя недалекого міста Ярославя. По єго смерті, читавмо дальше в названій часописі, світло єго науки почало передирати ся до сусідних сїл і почали являть ся ісповідники, хоть не сильні числом, але за те дуже кріпкі вірою. На їх чолі стала вірна товаришка Євтимія, старуха Ірена Фіодоровна, селянка з кашинського повіту тверської губернії. Завдяки єї невтомимій праці, а також «охрещених» нею Петра Семенича і Мокія Фіодорича, нова віра почала посувати ся чим раз скорше зовж Волги, обіймаючи з черги цілу величезну губернію ярославську, костромську, ліси вологодські, архангельську, нижегородську, московську, тверську, саратовську, астраханську, томоску і т. п. Майже на всіх точках північної Росії знаходиться чим раз то більше прихильників сеї секти, що під ріжними видами і назвами голосять беззглядну ненависть до православних поів. До найважніших сект, що виростили з часом з секти «бѣгуновъ» успіли найбільше прихильників наїти: «статейнікі», «протівостатейнікі», жонаті і безгрішники (від гроша). Безгрішники віділили ся зі сфери своїх віроісповідників лише тому, що побачивши на грошах той сам стемпель, що на паспортах, постановили не уживати грошей, «печатаних Антихристом». «Статейнікі» повстали завдяки помислови звістного в історії сектарства Микити Семенича Кісілева, що хотячи ввести в секті певні сталі закони (статії) і ерархію, задумав устроїти єї яко єпархію без поів. В тій цілі написав ряд законів, в котрих наказує, щоби сектанти слухали свого «патріярха», вибраного що кілька літ, що судить їх сирави і завідує спільною касою. Крім того «патріярха» на чолі кождої громади стоїть «єпископ», котрим є найстарший віком чоловік без ріжниць пола. Коли видало ся, що Микита тільки тому видав закони, щоби зістати «патріярхом», що і стало ся, велика часть сектантів виступила против єго законів, чим дала початок секті «протівостатейніков». Майже всі сучасні сектанти відкидають тайну супружя, заступаючи єї вільною любовю, або аскетичним целебатом. Квєстия супружя не сходить у них ніколи з дневного порядку, тому становить она широче тло, на котрім розвивають ся ріжні секти, що признають, або не признають інституції супружя. Серед перших начальне місце займають «брачнікі», що з нечуваною силою поборюють полігамію і поліандрию, яка росте з дня на день серед інших сект. Так виглядав «могуче» православє в Росії і «могуча» матушка Россія, обдерта з золотих еполетів чиновників...

— **Ц. к. Дирекция залізниць державних у Львові** оповіщує:

Дня 1. падолиста с. р. отворено перестанок «Amt Mitterbach» лежачий поміж стациєю St. Egydi а перестанком «In der Bruck» на шляху Шайбміль-Кернгоф, для руху особового і пакункового.

Належитість за білети оплачує ся в поїзді, а за пакунки в стациі призначеня.

Дотеперішну назву стациі Валєрн лежачої на шляху залізниці льокальної Воднан-Валєрн, змінено з днем 1. падолиста с. р. на «Валєрн в Ческім лісі».

Телеграми.

Будапешт, 16. падолиста. Вчора відбула ся в королівскім замку корона рада під проводом цїсаря. Взяти в ній участь: гр. Голуховский, ген. Кріггамер, Калая, гр. Клярі, Сель, др. Князь-Олудкий, др. Люкач, генерали, Вельзерсгайм і Ферварі. Предметом наради було зредатованє спільного прелїмінаря. Як здаєсь, установлено також речичень скликаєня спільних делегаций на день 30. с. м. Цїсар прийняв опісля гр. Голуховского і ген. Вельзерсгайма на приватній аудієнціі.

Лїзбона, 16. падолиста. Пробувающий тутки

бактеріолог, др. Пестана з Опорто умер на чуму.

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

Матвій Цьома.

(Далі).

А вже найбільше опікувала ся хорими. Скоро зачула, що де який бідак — а таких було у нас майже повне село — захорував, або яка бідна жєнщина злягла та потребує помочи — то й запомагала всіх чи то грїшми, чи домашніми ліками, або таки через свою наймичку засилала хорим то хліба, то молока, то теплої страви, то чого. І Матвієви носила, бувало, наймичка вивар з мяса, а він не приймав.

— Я — казав — від коли жию, того не їв, та вже й де буду. Бою ся до губи взяти...

— А що Настє, їв? — спитав, було, панї-матка служницї.

— Ая, геть виїв все до капки — тай казав їмосци подякувати.

— Бідний — він мусить мати сухоти.

— Так казав, що вже йому ноги пухнуть.

А наймичка скоро лиш винєсла юшку з мяса за браму, то й сама вихлєптала, лишє горня порожне принесла до дому.

Прийшов якийсь небавом Микола до пан-отця молотити.

— А що Миколо, як же там Матвійови? лекше? — спитав пан-отець.

— Або де він слабій, прошу єгомосця ласки? Нічо йому і раз не хибує. Його, як то кажуть, і добнею не добе. Хлоп сильний як звїр, лиш робити не хоче. От лежень, дїдовід. А вже щось від тижня вудить мене їти просити, аби єгомосць его висповідали. Я не хотїв єгомостя трудити, бо знаю, що то лишєнь така його придибана.

— Е! все то видиш, нема що жартувати тим більше, як собі хорий сам того жєлає. Добре, що ти мене повідомив.

Щє таки того самого дня Матвія висповідали...

Я лежав уже в постели і думав свою думу. Над моїм ліжком горїла тускливим світлом оливна лампадка перед образом Божої Матєри. Останні промінї пробивали ся крізь бляшану решітку накривочки і падали колесом на стєлю. Лямпка лєдві облімала; нарешті почала сквирчати...

Я прокинув ся з задуми. Менї стало нїяково; не люблю такої хвилі, що нагадує менї останні хвилі людєского жита.

Світло що раз то більше потахало, нарешті бликнуло — і... погасло. В сусідній кімнатї годинник вибив дванадцату...

Менї стало чогось лачно... Північ — пора спати... Во імя Отця і Сина і... я заснув.

Досвїта я прокинув ся зі сну. День був якийсь такий сумний, понурий та холодний — начеби між горячі сонячні промінї закрала ся струя лєдової студєни...

Із звінницї озвали ся звони всі нараз. Раз і другий і третій... Я побіг до церкви і станув біля воріт, що вели до цвинтару. Вийшов із звінницї паламар.

— Ви — питаю — кому звонили, нанашку?

— Аво — Цьомів Матвій помер — най з Богом почиває!

— Коли? — питаю здивований.

— О півночи.

— Шкода.

(Далі буде).

Послідні вісти.

На нинішнім засіданю парламенту соціяліст Рєгєр протєстує против внесеня Йворского, щоби всі угодові предложєня переказати без першого читаня угодовій комісії. Пос Рігєр виступив остро против поведєня поліції і жан-дармів в часі забурєнь. Поліція атакує на товпи тоді, коли они потребують єї помочи.

Там де треба поліції, там єї нема. Бєсїдник нападає на Молодочєхів. Сторонництво, що ввєло до парламенту поліцію, не має права обурювати ся на єї поступованє. Бєсїдник промовляє дальше.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Приїзд і від'їзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп.	особ.		посп.	особ.	
приходить о годині			відходить о годині		
6:10	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова		6:20	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
6:50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно		6:15	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
7:10	з Зимної-води		6:30	» » дв. Підзамче	
7:40	з Янова		6:30	до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави	
7:55	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		8:45	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа	
7:44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		9:10	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)	
8:05	» » на дв. головний		9:25	до Янова	
8:15	з Сокаля, Рави рускої		9:35	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Пид.	
1:30	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:53	» » дв. гол.	
11:15	з Ярослава і Любачова		10:10	до Белаця, Рави рускої, Сокаля і Любачова	
1:50	з Іцкан, Чернівців і Станиславова		12:50	до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл. тільки в неділі і свята	
1:01	з Янова		2:15	до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня включно в неділі і свята	
1:40	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки від 7. вер. до 15. пад. включно		9:45	до Іцкан (Ясс, Букарешту)	
2:20	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Пид.		3:05	до Кракова (Відня) Хавівки ч. Ряшів	
2:35	» » на дв. голов.		3:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
5:40	з Сокаля, Белаця і Любачова		3:20	до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.	
5:55			3:20	до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.	
			3:26	до Брухович	
			5:25	до Ярослава	
Ніч			Ніч		
8:45	з Кракова (Відня) Самбора, Хирова		3:21	до Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави	
6:10	з Іцкан, Сучави		6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.	
6:20	з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята		6:50	до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.	
7:58	з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно		7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	
8:15	з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.		7:10	до Сокаля і Рави рускої	
8:14	з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.		7:20	до Тернополя дворець головний	
9:21	з Кракова (Відня, Берлина), Сянока, Пешту		7:42	» » дворець Підзамче	
9:55	з Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави		7:47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900	
12:30	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Пид.		8:35	» » 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.	
10:10	» » на дв. голов.		8:35	» » 1. чер. до 30. жов. в нед. і св.	
10:25	з Лавочного (Пешту) Хирова		9:10	до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави	
10:30	зі Скольного, Калуша		10:40	до Кракова (Відня, Варшави), Сянока	
12:10	з Підволочиск на дворець Підзамче		11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний	
3:05	» » на дворець головний		11:32	» » дв. Підзамче	
3:30			4:10	до Кракова (Відня, Берлина)	
2:16	з Кракова (Відня), Самбора, Сянока		5:50	до Брухович від 7. мая до 10. вересня	

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.
Час середно-європейський різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцьких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їади.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до переходу папери вартісні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в річно, депозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим взглядом поробив Банк гіпотечний як найогіднійш. зарадження.

Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.

Рік заснованя 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впроев. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариатам всіх трех епархій, обезпечає будинки, уряджене домашнє, скот, господарські знаряди, збіжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1898 вносятся:

Фонд резервовий	96.775 зр. 05 кр.	} 206.880 зр. 57 кр.
Резерва премій	64.263 „ 12 „	
Фонд основний	45.000 „ — „	
Резерва спеціальна	842 „ 40 „	

Тарифи «Дністра» дуже умірковані, услія обезпечень користні, а шкоди ліквідують ся безпроволочно. До кінца 1898 року вносили виплачені шкоди 527.790 зр. 67 кр. Поліси «Дністра» приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечатись через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услія, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Товариство взаїмного кредиту «Дністеръ», стоваришенє в обмеженою порукою, уділяє позички за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністраційні за інтабуляцію або порукою двох відповідних ручителів, до сплати в ратах на 3 до 10 літ і приймає вкладки до опроцентованя від членів і третих осіб по 4%. Уділ членський вносятся 25 зр., вписове 1 зр. Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в «Дністрѣ». Інформації уділяє Дирекція листовно.

Зголошеня о уділенє агенцій в окрестностях де нема блівзько агентів «Дністра», приймає ся.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просвіти»).

Інформації і посередництво до заключеня обезпечень житєвих в найкористнійших комбінаціях.

Позички для членів Тов. взаїмн. обезпеч. і взаїмн. кред. «Дністеръ» на 5 1/2% і 1% додатку на кошта адм.

ЛЕВ ЛОПАТИНСКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої 35 кр.

СВЕКРУХА

комедія в 3. актах з сільського життя.

Ціна книжки брошурованої 30 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА

історична трагедія в 5. актах — з другої половини XVI. віку.

Ціна книжки брошурованої 40 кр.

Конкурс на мужа

шутка в 5. актах з міського побуту.

Ціна книжки брошурованої 35 кр.

ЯБЛОЧНИКАР

комедія в I. актї опрацьована після німецького.

Ціна книжки брошурованої 15 кр.

Сольо-терно

оповіданє з льотерійних пригод.

Ціна книжки 15 кр.

На поchtову пересилку 5 кр.

У Львові набути можна в Ставропігійській книгарні.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя і посередничить в закупі:

Свѣтло церковне
впрост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино
в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл. послілках почт. в цїні по: зр. 9-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко

ВИНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. —

Інші товари по умірених цїнах.

78—?

Галицький КРЕДИТОВИЙ БАНК

приймає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

4 1/2% на рік.